

Posudek oponenta na bakalářskou práci Jitky Bradáčové

Název práce: **Ekologie a rozšíření mechu *Helodium blandowii* v České republice**

Předložená bakalářská práce má rozsah 51 stran textu, 1 tabulku, 14 obrázků a kapitoly Přílohy. Práce je psána vcelku jasně a srozumitelně, má dobrou úpravu i správnou strukturu. Včetně vlastních výsledků, práce obsahuje velice detailní pojednání o popisu, rozšíření a ekologii studovaného druhu a rozsáhlou, mnohdy inspirativní rešerši o regeneraci a vegetativním šíření mechorostů. Cíle jsou formulovány srozumitelně.

V práci jsem objevila minimální množství formálních nedostatků. Pozor na citování mnohonásobných citací, někde není zcela dodrženo chronologické citování viz Šoltés str.1 a str.4, taktéž Šoltés v literatuře. Překlep v tab.1 Jihočeské muzeum v Českých → pravděpodobně Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích. Pod odkazem na literaturu Glime (2007) se skrývá celý první svazek knihy *Physiological Ecology*, a jelikož tento odkaz je uváděn několikrát v různých souvislostech, bylo by vhodnější odkazovat na jednotlivé kapitoly.

Níže uvedené připomínky nesnižují můj celkový dobrý dojem z této bakalářské práce. Práce přináší komplexní poznatky o rozšíření druhu *H. blandowii* a pilotní experimentální poznatky o ekologických nárocích druhu. Velice pozitivně hodnotím rešerši a diskuzi, kde autorka pracuje s velkým množstvím literatury a vše je poskládáno do logických na sebe navazujících celků.

Otázky a poznámky k metodice, vlastním výsledkům a následné diskuzi jsou rozděleny na tématické celky:

1) Rozšíření v ČR

- Považuji za velice přínosné a kvalitně zpracované.
- Postrádám vysvětlení, proč je většina historických lokalit v podhůří Krkonoš nebo v Krkonoších a Jeseníkách. Má pro to autorka nějaké vysvětlení?
- Jak si autorka vysvětluje relativně nízký počet historických i recentních lokalit na Vysočině? Myslím, že Vysočina je oblast bohatá na recentní lokality druhů *Hamatocaulis*, *Meesia*, *Paludella* a vcelku dost bryologicky prozkoumaná (např. Rybníček, Růžička, Lysák, Štechová).
- Vzhledem k vysoké koncentraci historických lokalit na Jesenicku by byla zajímavá revize ve Vlastivětném muzeu v Šumperku (SUM).
- Možná by bylo vhodné do tabulky Herbáře (str. 15, tab. 1) zařadit i „náš katedrový“ herbář (CBFS), protože některé recentní nálezy *H. blandowii* jsou uloženy právě tam.
- Měla autorka nějaký klíč, podle kterého volila jaké herbáře prozkoumá?

2) Pokus v terénu – Růst *Helodium blandowii* a *Sphagnum teres* na bultu a ve šlenku

- str. 18 „Pro účel tohoto pokusu byla za lodyžku považována každá samostatně rostoucí část mechu s větvičkami a navíc každá odbočující lodyžka, která byla dlouhá alespoň 5 cm. Odbočující lodyžky byly připočítány, aby se daly počty lodyžek porovnávat.“ LODYŽKA → dle mého názoru nevhodně zvolený termín. Myslím, že pojem lodyžka je terminologicky vnímán jako jeden celek, ale autorka z větvené lodyžky udělala lodyžek několik. Možná by neškodil obrázek větvené lodyžky *H. blandowii* s definicí použitých termínů.
- Při porovnání „počtu lodyžek“ u *H. blandowii* na bultu a ve šlenku není uvedeno kolik větví měly lodyžky druhu před pokusem. Pokud by byly nevědomky vybrány lodyžky s více větvemi pro určitý typ mikrostanoviště (bult/šlenk), tak to výrazně ovlivní porovnání množství „lodyžek“. Nebylo by lepší porovnávat počty nově přirostlých větví nebo lodyžky změřit před pokusem a po něm a porovnávat sumu délek lodyžek mezi individui? Zároveň by odpadl problém s pojmem lodyžka a větev.
- Počty „lodyžek“ u *H. blandowii* a *S. teres* jsou neporovnatelné, druhy mají jinou růstovou strategii. Je škoda, že si autorka tuto triviální skutečnost neuvědomila v průběhu zakládání experimentu a experiment tomu nepřizpůsobila. Alespoň v diskuzi přichází s vhodným metodickým přístupem.

3) Pokus v terénu – Regenerace

- Výrazně lépe zvládnutý experiment než předchozí.
- Pravděpodobně nevědomky se povedlo nasimulovat reálný průběh rozšiřování a přežívání *H. blandowii* na lokalitě – gap, který postupně zarůstá.

- str. 19 „Do každé plochy byly rovnoměrně rozmístěny tři na cca 1 cm dlouhé kousky...“. Byly používány stejné části lodyžek, např. špičky, nebo se autorka domnívá, že druh regeneruje stejně úspěšně ze všech částí lodyžky?

Doporučuji k obhajobě a v případě dobré obhajoby navrhuji hodnotit stupněm výborně.

V Českých Budějovicích 11.1.2012

Eva Holá

